De opvolging van Diabetes Mellitus type 2 volgens het zorgmodel: een kwaliteitsverbeterend project

Haio: MONBALLYU Kris , U.G.
Promotor: AVONTS Dirk
Praktijkopleider: VAN MAELE Pierre

Context: Dit kwaliteitsverbeterend project komt voort uit de vaststelling dat de chronische opvolging van patiënten met diabetes mellitus type 2 die geen lid zijn van een zorgtraject niet optimaal verloopt in de opleidingspraktijk. Gezien het belang van de aandoening in het zorglandschap en de specifieke eisen in zorgorganisatie die geassocieerd zijn met chronische opvolging, werd het zorgmodel 'opvolging van een patiënt met diabetes type 2' met bijhorend zorgprotocol dat bestaat sinds februari 2016 ingevoerd in de opleidingspraktijk.

Onderzoeksvraag: Uniformiseren en verbeteren van de kwaliteit van opvolging van patiënten met diabetes mellitus type 2 volgens de richtlijn in het zorgmodel.

Methode: 25 patiënten die in aanmerking komen voor toepassing van het zorgmodel werden gerekruteerd in de praktijk. Een informatiesessie voor de huisartsen binnen de opleidingspraktijk gaf uitleg over het zorgmodel, het bijhorend protocol en de mogelijkheden om dit toe te passen in het Elektronische Medisch Dossier. Via meting van de scores die de deelnemers halen op de parameters uit het zorgprotocol werd de kwaliteit van opvolging voor en na de interventie vergeleken. Een score van parameters die vereist zijn voor het exporteren van het voortraject werd hier ook uit berekend.

Resultaten: Het totaal aantal genoteerde parameters van het zorgprotocol binnen de ganse groep steeg van 188 voor de interventie tot 237 nadien bij de 25 deelnemers, dit is een stijging van 26,1%. Vijf patiënten zien een daling van het aantal parameters en 16 patiënten (54%) kent een stijging, waarvan zelfs uitschieters tot 7 extra parameters. Geen enkele patiënt uit het project voldoet aan de perfecte score van 16 die te behalen valt over het ganse zorgprotocol. Voor de interventie voldeed niemand aan de maximale score van 10 parameters die vereist is voor het aanmaken van een voortraject. 3 patiënten konden deze score wel bereiken na de interventie. Het totaal aantal parameters in het kader van export voor aanvragen van het voortraject kent een stijging van 12,3% (171 voor tot 192 na de interventie).

Conclusie: Uit dit project blijkt dat de opvolging voor patiënten die in aanmerking komen voor het voortraject verbeterd is door het voorstellen van het zorgprotocol. Maar ook na de interventie verloopt de opvolging nog niet optimaal in de opleidingspraktijk. Een goede codering in het EMD kan echter al een grote hulp zijn voor de arts en de aandacht vestigen op een aantal parameters die van belang zijn bij de opvolging. Het identificeren van de problemen in het opvolgen van het zorgprotocol kan zorgen voor een gerichte nieuwe interventie en dankzij een goede omkadering binnen het Chronic Care Model zou een betere outcome voor de patiënten met diabetes mellitus type 2 moeten verkregen worden.